

ikke at kunne dividere 8 ind i 56, for det er hele Fadæsen“. Jeg havde paa Forhaand ikke det ærede Medlem mistænkt for ikke at kunne dividere 8 ind i 56, men efter det ærede Medlems Taler maa jeg sige, at der er opvokset en Mistanke derom hos mig. Thi det viser sig desværre, at heller ikke denne Gang har det ærede Medlem for Løvel regnet rigtig. Han har været lidt for hurtig til at berigtige sine gale Tal. Han tog sig kun en Eftermiddag dertil, han skulde have taget 2—3 Eftermiddage, saaledes at i hvert Fald de ny Tal, han fremsatte, havde været rigtige. De ere nemlig — desværre for det ærede Medlem — ogsaa gale. Det viser sig, at han ikke kan dividere 8 ind i 56, thi han siger i Rigsdagstidende Sp. 185, at Gennemsnitsudgiftsrestancen ikke skal være 9 Mill. Kr., som han først havde opgivet, men $7\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Men 8 ind i 56 er ikke $7\frac{1}{4}$, det er 7. Hvis det var $7\frac{1}{4}$, skulde den samlede Sum af Udgiftsrestancer have været 58 Mill., saa havde Gennemsnitssummen været $7\frac{1}{4}$. Det ærede Medlem maa jo gaa ud fra, at den er 56, siden han paastaar, at han kan dividere 8 ind i 56, men 8 ind i 56 er jo 7. . . . (A. Nielsen: Det er jo hele Millioner!) . . . Ja, men hvorfor regner det ærede Medlem da med $7\frac{1}{4}$ og ikke med 7? Der staar udtrykkeligt i Rigsdagstidende $7\frac{1}{4}$ og ikke 7. Dertil kommer, at det Grundlag, han er gaaet ud fra, da han foretog denne gale Division, hviler paa en gal Addition. Han kan altsaa ikke blot ikke dividere, men han kan heller ikke addere. Han har været alt for hurtig i sin Berigtigelse. Det ærede Medlem skulde have ventet, til jeg havde godtgjort, hvilke Fejl der var i hans første Opgørelse — jeg gik det igennem i Enkelthederne — og paa Grundlag deraf kunde han saa have regnet om og forhaabentlig regnet rigtigt. Det ærede Medlem var for hurtig, han afventede ikke, hvad jeg havde at sige, og derfor kom han til at regne fejl igen. Han er nemlig stadig gaaet ud fra de gale Tal for 1900—01, hvorved han kom op til en Udgiftsrestance af 8,737,000 Kr., medens den virkelige Udgiftsrestance kun var 7,026,000 Kr. Det var det sidste Højreaar, han netop brugte til Sammenligningspunkt med de nuværende Udgiftsrestancer under Venstre, og der har han regnet betydeligt for højt. Hvis man regner med det urigtige Tal, kommer man til de 56 Millioner, som jeg er vis paa er Grundlaget for det ærede Medlems sidste Regnestykke. Men retter man denne Fejl, som det ærede Medlem

altsaa har glemt at rette, kommer man til en samlet Sum for Udgiftsrestancen i de 8 Aar, det ærede Medlem nævnedes, af 54,800,000 Kr., og Gennemsnittet deraf er hverken $7\frac{1}{4}$ eller 7 Millioner, men det er 6,850,000 Kr. Det ærede Medlem maa altsaa endnu længere ned. Første Gang regnede det ærede Medlem ca. et Par Millioner fejl, sidste Gang har han regnet 400,000 Kr. fejl. Naar han derfor siger til mig, at der er ingen Væsenforskel, men kun en Gradsforskel mellem de rigtige Tal og hans gale Tal, saa vil jeg sige, at det holder nu ikke Stik, men det holder endnu mindre Stik, efter at nu hans ny Tal ere blevne berigtigede paa den Maade, jeg her har tilladt mig at gøre. Saa er man nede paa en ganske uvæsentlig Forskel, der kan bero paa en ren Tilfældighed, mellem Udgiftsrestancen under Venstre, som har været $6\frac{2}{5}$ Millioner, og den gennemsnitlige Udgiftsrestance i de 8 Aar, som han nævnte, nemlig $6\frac{4}{5}$ Millioner, en ganske uvæsentlig, rent tilfældig Difference, hvis Uvæsentlighed blandt andet fremgaar deraf, at i Højres Tid var der Aar, hvor der kun var en Udgiftsrestance paa 3—4 Mill. Kr., og omvendt Aar, hvor den var oppe paa 9 Mill. Kr. og mere. Altsaa, jeg har Ret, det ærede Medlem kan desværre ikke regne rigtigt. De Tal, hvorpaa han byggede sin Tale, ere gale, og derfor falder hele den Tale sammen, som han holdt her i Rigsdagen for 14 Dage siden. Jeg har tilladt mig saa udførligt at komme ind derpaa, dels fordi jeg mener, det kan have sin Interesse, og dels ogsaa fordi han har tilladt sig at ville vende Kritikken mod en af mine Partifæller, og det paa et ganske ukorrekt Grundlag; det tror jeg, jeg har godtgjort.

Det ærede Medlem kom ind paa Militærkommissionens Opgave og søgte udførligt at godtgøre Rigtigheden af sin Artikel i „Randers Venstreblad“ om, at Kommissionens Medlemmer vare ganske ubundne af tidligere Standpunkter. Den højtærede Krigsminister kom det ærede Medlem til Hjælp og henviste til Grundlovens § 56, der siger, at Rigsdagsmændene ene ere bundne ved deres Overbevisning og ikke ved noget andet. Denne Paragraf har jo været fremdraget før; jeg har hørt den brugt i mange Aar til Forsvar for Programbrud. Det overrasker mig derfor ikke, at den atter fremdrages, men det forekommer mig ikke, at den ærede Krigsministers Paaberaabelse af den var fyldestgørende. Han vendte sig til mig, og